

אמר רבי יוסי, לא איבונן ידע דהא עלמא בצערא, וחיה לא אתחזון, ולא ידע לאודעא להו. ביה שעתא כלחו צוחין על אוריתא דאתקלנא ותגליא לההוא אחר. אי בני נשא תייבין ובכאן בלאו שלים, ותיבין קמי קודשא בריך הוा, כלחו מתפנשי, ובוואן רחמי, ומודיעין לאיבונן דמייכי חברון, וועלין ומודיעין לרוח דבגן עדן, כמה דאמר.

ואי אינון לא תייבין בלאו שלים למבעי ולמבקיע על צערא דעלמא. ווי להון, דכלחו מתקבפי לriskא אמרי מאן גראム לאורייתא קדיشا דתגליא על ידיהו بلا תשובה. וככלחו אתאן לאתחדתא (ס"א לאדרבא) חובייה בגני כה לא יכון תמן بلا תשובה ובלא תעניתא למבעי בעותא קמייהו. רבי אבא אמר, (ס"א بلا אתלה) بلا תלת תעניתא. רבי יוסי אמר, אפיקלו חד, ובההוא יומא, בלבד דעלמא יתיב בצערא טפי, כדיין הכלחו מזדווגי למבעי רחמין על עלמא.

תאנא, אמר רבי יהודה, יומא חד הווא אולי' (קמ"ד ע"א, צ"א) רבי חזקיה ורבי ייסא באורחא, ערעו בגוש חלב, והוה חריב, יתבו סמיך לבי קברי, ורבי ייסא היה בידיה חד חוטרא (ס"א קיטרא) בספר תורה דאקרע, עד דיתבו אתרגיש חד קברא קמייהו, וצוה ווי ווי, דהא

עלמא בצערא שכיה, הא אוריתא הבא דאתגלייא, או
חיאו אתו לחיכא עלו, ולכטפא בכטפא עלו
באורייתיה. אודעוזו רבינו חזקיה ורבינו ייסא.

אמר רבינו חזקיה מאן את. אמר ליה מיתה אנא, והא
אתערנא לגבי ספר תורה. דזמנא חדא הויה יתריב
עלמא בצערא, ואתו חיאו הבא, לאתערא לנו בספר
תורה, ואני וחבראי אקדימנא לגבי דמיכי חברון, וכד
אתחברו בגין עדן ברוח יהונן צדיקיא, אשתחכה קמייהו,
דזהו א ספר תורה דאייתו לקמן איננו חיאו, הויה פסול
ומשקר בשמא דמלכא, על דاشתחכה ואיזו יתיר בההוא
קרא (ויקרא יא) דושעת שפע שני פרוסות, ואמרו זהו אל
ושקרו בשמא דמלכא דלא יתובון לגביהו, ודחו לוי
ולחבראי בהיא שעטה מבוי מתיבתא.

עד דחד סבא דזהה בינויו, אזל ואיתוי ספרא דרב
המנוגא סבא, ובדין אתער (קהלת רבה פסוק שלח לחמר) רבינו
אלעזר ברבי שמואל, זהה קביר עמנוא, ואזל ובעה בגין
עדן עלייהו, ואתס עולם, פדין שארו לנו, ומן ההוא
יוםא דסליקו ליה לרבי אלעזר מבוי קברא דא,
ואתיהיב לגבי אביה, לית מאן דאתער למיקם קמייהו
דמיכי חברון, דמסתפיגא מן ההוא יומא דחו לוי
ולחברי. והשתא אתיתון לגבן, וספר תורה גיבון,

אמינה דהא עלמא בצערא אשטכח. ועל דא אודענבעא, דאמינה מאן יקדים לאודעא לאיבון זכאי קשות דמייני חברון, אשטעמיט רבי ייסא בההוא קיטרא דספר תורה. אמר רבי חזקיה, חס ושלום לית עלמא בצערא, ואנן לא אתינן להאי.

כמו רבי חזקיה ורבי ייסא ואולו. אמר, ודאי בשעתא דזבאיין לא אשטכחו בעלמא, עלמא לא מתקיימא אלא בגיניהון דמתיה. אמר רבי ייסא, בשעתא דאצטריך עלמא למטרא, אמאי אוליבן לגיביהון דמתיה, זהא כתיב (דף ע"א ע"ב) (דברים יח) ודורש אל המתים ואסיר. אמר ליה עד פאן לא חמיתה גדפא דצפרא דען. ודורש אל המתים, אל המתים דייקא. לאיבון חייבי עלמא, לאיבון מעמן עובדי עבודה זרה, דاشטכחו תדריר מתים. אבל ישראל לאיבון זכאי קשות, שלמה קרא עלייהו (קהלת ד) ושבח אני את המתים שבר מתו, בזמנא אחרא ולא השטא. שכבר מתו, והשתא איבון חיין.

ועוד, דשאר עמין כה אתאן למתיהון, אתין בחרשין, לאתערא עלייהו זינין ביישין. וכד ישראל אתאן למתיהון, אתין בכמה תשובה לקמי קודשא בריך הו. בתבירו דלבא, בתעניתא לקבלה, וכלא בגין דגשפתין

קדישין יבעון רחמי לקמי קידשא ברייך הוא עלייהו,
וקידשא ברייך הוא חייס על עולם בגיגיהון.
ועל דא תניבן, צדיקא אף על גב דאתפטר מהאי
עלמא, לא אסתלק ולא אתה אבד מפהו עלימין,
דהא בכלהו עלימין אשתחא יתר מחיוי. דבחינוי
ашתחא בהאי עולם בלחודי, ולבראשתחא בתלת
עלמין, וזמן לגביהו, דכתיב, (שיר השירים א) עלימות
אהובך, אל תקרי עלימות, אלא עולמות. זכה
חולקיהון.

תאנא, כתיב (שמואל א כה) והיתה נפש אدونי צרורה בצרור
החיים, והיתה נפש אدونי, בשמת אدونי מבעי
לייה. אלא כמה דאמרן, זוכה חולקיהון הצדיקיא
דכלא אתקשר דא בדא, נפש ברות, ורות בשמה,
ונגשה בקדשא ברייך הוא. אשתחא דנפש צרורה
בצרור החיים.

אמר רבי אלעזר, האי דאמרו חביריא, גלוותא דספר
תורה אפיקו מבוי ב涅שתא לבי בנישטה אחרא
אסיר. וכל שבן לבי רחוב, אמאי לבי רחוב. אמר רבי
יהודה, כמה דאמרן, בגין דיתערין עלייה ויתבעון רחמי
על עולם. אמר רבי אבא, שכינטה פד אתגלייא הבי
נמי מאתר לאתר, עד דאמרה (ירמיה ט) מי יתגני במדבר

מלון אורחים וגו' אוף הַכָּא בקדמיה מבי בְּנִישְׁתָּא לְבִי בְּנִישְׁתָּא, לְבַתֵּר לְבִי רְחוֹב, לְבַתֵּר בְּמִדְבָּר מלון אורחים. אמר רבי יהודה, בני בבל מסתפו ולא קא עברי אפילו מבוי בְּנִישְׁתָּא לְבִי בְּנִישְׁתָּא, כל שפונ הא.

תנייא, אמר להו רבי שמעון לחרביה, ביוםאי לא יצטרכוין בני עלמא להאי. אמר ליה רבי יוסי, צדיקיא מגיבין על עלמא בחיהון, ובmittahanon יותר מחיהון. חדא הוा דכתיב, (ישעה לו) וגבותי על העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עבדי, ואילו בחיווי לא כתיב. אמר רבי יהודה מאי שנא הַכָּא דכתיב למעני ולמען דוד עבדי, דשקליל האי לגביה הא. אלא, בגין דדוד זכה לאתקשרא ברתיכא קדיشا דאבאה, בגין כך כלל חד, בריך הווא לעלם ולעלמי עלמי.

(ויקרא יח) כמעשה ארץ מצרים אשר ישפטם בה לא תעשו, רבי יצחק פתח, (תהלים קב) לספר בציון שם יי' ותהלך בירושלם. תמן תגיבן, שמא קדיشا סתים וגלייא. ואורייתא היה שמא קדיشا עלאה, סתים וגלייא. וכל קרא דבאורייתא, וכל פרשתא דאורייתא, סתים וגלייא. דתנייא אמר רבי יהודה, מחייבותא דצדקה חדא, נפקון כמה טבאן לעלא. ומאנ היא. תמר. דכתיב, (בראשית לח) ותשב בפתח עיניהם. אמר רבי אבא, פרשתא

דא מוכח, דאוריתא סתים וגליא. זה אסתכלנא באורייתא כללא, ולא אשכחנא אחר דאקרי פתח עינים, אלא כללא סתים, ורוא דרזין הוא.

ויתנייא, מי חמאת צדקה זו לעובדא דא. אלא ידעת בבייתא דחכמה ארחו דקודשא בריך הוא, היה מדבר הא עלמא עם בני נשא. ובגין דהיא ידעת, קודשא בריך הוא אוקים מלאה על ידה. ואזלא הא כמה דתגינון, אוזדמנת הות בת שבע מו' ימי בראשית למשוי אמיה דשלמא מלכა. אוף הכא אוזדמנת הות תמר לדא, מיומא דאתברי עלמא.

ויתשב בפתח עינים, מאן פתח עינים כמה דעת אמר, (בראשית יח) והוא יושב פתח האهل. וכתיב, (שמות יב) ופסח יי' על הפתח. וכתיב (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק וגוו. עינים: הכל עיניין דעלמא (דף ע"ב ע"א) להאי פתחא מצפאן. אשר על דרכ תמנתה, Mai תמנתה. כמה דעת אמר (במדבר יב) ותמנוגת יי' יבית. והכי אוקימנא, תמר אוקימת מלאה לחתא, ופרחת פרחין, ואניצת ענפין ברוא דמיהימנותא.

(הושע יב) ויהודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן. ויראה יהודה ויחשכה לزונה וגוו. כמה דעת אמר, (משלי לו) בן דרכ אלה מנافت. כי כסתה פניה, ואוקימנא כי

כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, כַּמָּה דָּאָת אָמֵר, אֲכַלָּה וּמְחַתָּה פִּיהָ, אָזְקִידָת עַלְמָא בְּשַׁלְהוּבוֹי, וְאָמָרָה לֹא פֻעַלְתִּי אָזָן. מַאי טַעַמָּא. בְּגִין כִּי כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, וְלִיתָ מַאן דִּידָע אָזְרָחָה, לֹא שְׂתוּבָא מְגַהָּה. וַיַּט אַלְיָהָא לְהַדְרָה, אֶל הַדְּרָה מְמַשָּׁה, לְאַתְּחַבְּרָא חַוּרָא בְּסֻמְקָא. וַיֹּאמֶר הַבָּה נָא אָבָא אַלְיָהָו, הָא אָזְקִימַנָּא הַבָּה בְּכָל אַתָּר.

כִּי לֹא יָדָע כִּי בְּלָתוֹ הִיא. כִּי בְּלָתוֹ הִיא דַעַלְמָא, מַתְּרָגְמִינָן אָרִי שְׁצִיְתָא דַעַלְמָא הִיא. מַאי טַעַמָּא לֹא יָדָע. בְּגִין דַהָא מְגַהָרָן אַנְפָהָא, לְקַבְלָא מְגַהָה, וְאַזְדִמָנָא לְאַתְבָּסָמָא וּלְרַחְמָא עַלְמָא (דבר אחר) כִּי בְּלָתוֹ הִיא, דָא כְּלָה מְמַשָּׁה, דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) אַתִי מְלַבְנָנוֹן כְּלָה.

וְתֹאמֶר מַה תַּתִּן לִי כִּי תָבָא אַלְיָהָו. הַשְׁתָּא כְּלָה בְּעֵיא תְּכַשֵּׁיטהָא. וַיֹּאמֶר אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. לְמַלְכָא דַהָוה לֵיה בְרָא מַאֲמָהוֹ חַדָּא, וְאוֹזֵיל בְּהִיכְלָא, בְּעָא מַלְכָא לְאַתְנָסָבָא בְּמַטְרוֹגִיתָא עַלְאָה, וְלַא עַלְאָה בְּהִיכְלִילָה. אָמָרָה מַאן יְהִיב לֵיה בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא (נ"א מַאן יְהִיב לֵיה לְדִין בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא. אמר מלכָא), אָמֶר מַפָּאָן וְלַחֲלָא אֲשָׁדָר וְאַתְרִיךְ לְבָרָא דַאֲמָהוֹ מַהִיכְלָא דִילִי. בְּךָ גְּמַי הַבָּא, אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. וְהָא אָזְקִימַנָּא, בְּלָא תְּבַשֵּׁל גְּדִי. וְכָל אַיְנוֹ בְּסַטְרָא

דָבְכּוֹר בְּהַמִּה קָא אֲתָו. וְעַל דָא לֹא כִּתְיבْ אָנְכִי אַתָּן,
אֶלָּא אָנְכִי אֲשֶׁלֶת, אַתְּרֵיךְ וְאַשְׁדֵר לֵיה, דָלָא יִשְׁתַּפְחָה
בְּהַיְכְּלִי.

וְתָאָמֵר אִם תַּתְנוּ עַרְבּוֹן עַד שְׁלַחָה. אַלְיָן אִינְנוּ סִימְנִין
דִּמְטְרוֹגִינִיתָא, דְאַתְּבָרְכָא מִן מַלְפָא בְּזֻוּגָהָא.
וַיֹּאמֶר מַה הַעֲרָבּוֹן אֲשֶׁר אַתָּן לְה, וְתָאָמֵר חֽוֹתְמָךְ וְפַתְילָךְ
וּמְטָךְ. אַלְיָן אִינְנוּ (ו"א סָטְרִי) קְטַרִי עַלְיאִ, תְּכַשִּׁיטָהָא דְכָלה
אַתְּבָרָכָא מִתְלָתָא אַלְיָן, נְצָח הַוְד יִסּוֹד, וְכֹלָא אֲשֶׁתְכָחָה
בְּתִלְתָּא אַלְיָן וּכָלה (ס"א מִנְצָח הַוְד יִסּוֹד) מַהְכָא מִתְבָרָכָא. מִיד
וַיִּתְן לְה וַיָּבֹא אַלְיָה וַתָּהַר לוֹ.

וְיָהִי כִּמְשַׁלֵּשׁ חֶדְשִׁים. מִאן מִשְׁלֵשׁ חֶדְשִׁים. בֶּתֶר
דִּיתְלִתוֹן יְרֵחָיָא, וְהָא ג' יְרֵחָיָן אָוְקִימְנָא. וְהָכָא
כִּמְשַׁלֵּשׁ חֶדְשִׁים, דְשָׂאָרִי יְרֵחָא רַבְיעָה לְאַתְעָרָא דִינְגִין
בְּעַלְמָא בְּחוּבִי בְּגַנִּי גַשָּׁא, וְהָיָא יְנַקָּא מִסְטְּרָא אַחֲרָא.
כְּדִין, וַיּוֹגֶד לִיהוּדָה לְאַמְرֵז נְגַתָּה תִּמְרָר כְּלַתָּה, הָא כָּלה
בְּסְטְּרָא אַחֲרָא אֲשֶׁתְכָחָת. מַה כִּתְיבָ, הַזְּכִיאוֹה. כִּמָּה
דִּכְתִּיבָ, (איְיכָה ב) הַשְּׁלִיק מִשְׁמִים אָרֶץ תִּפְאָרָת יִשְׁרָאֵל.
וַתִּשְׁרַף, בְּשַׁלְחוּבִי טִיהָרָא בְּגִלוֹתָא.

מַה כִּתְיבָ, הִיא מוֹצָאת, לְאַתְמַשְׁכָא בְּגִלוֹתָא. וְהָיָא
שְׁלַחָה אֶל חַמִּיה לְאַמְרֵז אֲישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו. לְאַיִשׁ
אֲשֶׁר אֱלֹה מִמְּנוּ לֹא כִּתְיבָ, אֶלָּא לְאַיִשׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו.

דיליה סימגין אלין משתכחין, אֲנֵכִי הָרָה. מִיד וַיַּכְרֵב יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי. צְדָקָה וְדָאִי, וְשָׁמָא גְּרִים. מְאַן גְּרִים לְהָ, שָׁמָא דָא. הָדָר וַיֹּאמֶר מִמֶּנִּי, דְּכַתִּיב, (תהלים א) כִּי צְדִיק יְיָ צְדָקֹת אֲהָב יִשְׁרָאֵל יְהוָה פָּנָיו. צְדָקָה: צְדָקָה, דְּמִמְפֵנִי נִטְלָת שָׁמָא דָא. מִמְפֵנִי יְרָתָא. מִמְפֵנִי אֲשַׁתְּכָחָת. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טֻעָמָא חַמִּיה פָּתִיב בָּאָתָר חַד, יְהוּדָה בָּאָתָר אַחֲרָא. אָמֶר לֵיה, פְּלָא אֲתַקְטֵר דָא בָּדָא. חַמִּיה, בָּאָתָר עַלְאָה תַּלִּי.

אָמֶר רַבִּי אַלְעָזָר, פָּרָשָׁתָא דָא אָזְקִימָנָא בְּרוֹא עַלְאָה, בְּכָמָה גּוֹנוֹגִין. כַּד יִסְתְּכַלּוּן מְלִי, מִינָה יִשְׂתַּמְעָרְזִין דָאָרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדִינָוִי בְּכָל אָתָר. וְהִיא יִדְעָת וְאַקְדִּימָת גְּרָמָה לְמַלְאָה דָא, לְאַשְׁלָמָא אָוֹרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגַין דִּינְפְּקָוּ מִינָה מְלָכִין שְׁלִיטִין, וּזְמִיבִין לְשִׁלְטָה עַל עַלְמָא. וּרוֹת כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה עֲבָדָת. אָמֶר רַבִּי אָבָא, פָּרָשָׁתָא דָא בְּרוֹא דְּחַכְמָתָא דָאָרְיוֹתָא אֲתַקְשָׁרָא, וְכֹלָא סְתִים וְגַלִּיא. וְאַוְרִיָּתָא פְּלָא כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה אֲשַׁתְּכָחָת. וְלִית לְךָ מַלְאָה בָּאָרְיוֹתָא, דָלָא רְשִׁים בָּה שָׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה, דְּסְתִים וְגַלִּיא. (דף ע"ב ע"ב) בְּגַינִי כֵּה, סְתִיםִי דָאָרְיוֹתָא, קְדִישִׁי עַלְיָונִין יְרָתִין לְהָ, וְאַתְּגַלִּיא בְּשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. כְּגּוֹנוֹגָה דָא פָּתִיב, (תהלים קב) לְסִפְר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וְתִהְלָתָו בֵּירוּשָׁלָם, דָהָא בְּצִיּוֹן

במקדשא, שרי לאדכרא שמא קדיشا פדקא חזיא. ולבך בכינפיו. ועל דא פלא סתיים וגלייא. תאנה, כל מאן דגרע את חד מאורייתא. או יוסף את חד באורייתא, פמאן דמשקר בשמא קדיشا עלאה דמלבא.

אמר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין לשפהה, כמה דאokiימנא. עובדא דכגען, פלחין לההוא דאקרי (سمויה יב) שבוי אשר בבית הבור. ועל דא כתיב, (בראשית ט) אරור כגען עבד עבדים יהיה לאחיו. בגין כד בלהו מכתיבין (ס"א מברכין) (ס"א מברכין) במלין קדיישין, ועבדין עובדין (ס"א ערין) בכלא. בגין כד כמעשה הארץ מצרים אשר ישבתם בה וגוו. רבי יהודה אמר, דעבדין דיבין (ס"א וניין) בישין לשיטה על (נ"א לסתא) ארעה, כמה דעת אמר ולא תטמא את אדמותך. וככתוב ותטמא הארץ.

(ויקרא יח) כמעשה הארץ מצרים וגוו, רבי חייא פתח, (איוב לח) לאחزو בכיפות הארץ וגוו, תאנה, זמין קודשא בריך הוא לדפאה לאירועה, מכל מסאותה דעמן עובדי עבודה זרה, הסאיבו לה. פהאי מאן דאחד בטליתה, ואנער טבופא מגיה. וכל אינון דאתקברו בארעא קדיشا, למשי לוז לבר, ולדפאה ארעה קדיشا מטרא אחרא (ס"א קדיشا אחרא), קבוע דתוה מתזונא לשאר רבբבי עמיין, ולקבלא מסאותה דלהון,

ולדברא לון. וזמין לדפאה לה ולאעbara לון לבר.
 רבינו שמעון היה מדכי טורי (ס"א שווקי) בטבריא, וכל הדוחה
 תפן מית, היה סליק לייה, ומדכי ארעה. תאנא,
 כתיב (ירמיה ב) ותבואו ותטמאו את הארץ וגו', אמר רבינו
 יהודה, זכה חולקיה/man דוכי בח'יו למשרי מדורה
 בארעה קדישא. כל/man דוכי לה, זכי לאנגדא מטלא
 דשמייא דליילא, דנחתת על ארעה. וכל/man דוכי
 לאתקשרא בח'יו בהאי ארעה קדישא, זכי לאתקשרא
 לבר בארעה קדישא עלה.

וכל/man דלא זכי בח'יו, ומיתין לייה לאתקשרא תפן,
 עלייה כתיב, (ירמיה ב) ונחלתי שמחתם לتوزבה. רוחיה
 נפיק בראשות נוכראה אחרת, וגופיה אתי תהות רשותא
 בארעה קדישא, ביכול עביד קדש חול, וחול קדש.
 וכל/man דוכי למפק נשמתיה בארעה קדישא, אתקפרא
 חובוי, זכי לאתקשרא תהות גדויל דשכינתא, דכתיב,
 (דברים לב) וכפר אדמותו עמו. ולא עוד אלא אי זכי בח'יו,
 זכי לאתמשכא עלייה רוחא קדישא תDIR, וכל/man
 דיתיב בראשות אחרת, אתmesh עלייה רוחא אחרת
 נוכראה.

תאנא, כד סליק רב המנוגא סבא להם, והוא עמייה
 תריסר בני מתיבתא דיליה, אמר לון, אי אנא

אָזֵל לְאַרְחָא דָא, לֹאו עַל דִידִי קָא עֲבִידָנָא, אֶלְאָ
לְאַתְבָא פְקָדָנוּ לְמַאֲרִיה. תַגִיבָן כָל אַיִבָן דָלָא זָכוּ לְהָאִ
בְּחִיּוּי, אַתִיבִין פְקָדָנוּ דְמַאֲרִיהוֹן לְאַחֲרָא.

אמֶר רַבִי יַצְחָק, בְּגִינִי כֵה, כָל מָאוֹן דְאַעֲבָר מַאיְבָן זִינִין
בִּישִׁין, אוֹ רְשׁוֹתָא אַחֲרָא בָּאָרְעָא, אָרְעָא
אָסְתָּאָבָת, וּוַיְלִיה לְהָהּוּא גָּבָר, וּוַיְלִנְפְּשִׁיה, דָהָא אָרְעָא
קְדִישָׁא לֹא מַקְבָּלָא לְיִהְיָה לְבַתָּר. עַלְיָה בְּתִיבָ, (ঠালিম ক)
יִתְמֹא חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וּרְשָׁעִים עַזְדָּא אֵינָם, בְּתִיחִית הַמְתִים, כְּדִין בְּרָכִי נְפָשִׁי
את יַיְיָ הַלְלוּיָה.

(וַיָּקֹרֶא יְה) אֶת מִשְׁפְּטֵי תְעַשׂו וְאֶת חֲקַתִי תְשֻמְרוּ לְלַכְתָּ בְּהָם
וְגוֹ, רַבִי אָבָא אָמֶר, זִכְאָה חֹלְקָא דִיְשָׁرָאָל,
דְקִינְדָּשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ אַתְרָעִי בָהוּ מִכְלָעַמִּין עֲוָבָדִי עֲבוֹדָה
זָרָה, וּבְגִין רְחִימָוֹתָא דִילִיה עַלְיָהוּ, יְהִיב לוֹן בִּמְוֹסִין
דְקִשּׁוֹט, בָּטָע בָהוּ אַילְגָּא דְחִיִּי, אֲשֶׁרִי שְׁכִינָתָא בִּינְיָהוּ.
מַאֲי טֻמָּא. בְּגִין דִיְשָׁרָאָל רְשִׁימִין בְּרִשְׁימָא קְדִישָׁא
בְבָשָׂרָיהוּן. וְאַשְׁתָמֹדָעַן דְאַיְנָהוּ דִילִיה, (אַשְׁתָמֹדָעַן) מַבְנִי
הַיכְלִילָה.

וּבְגִינִי כֵה, כָל אַיִבָן דָלָא רְשִׁימִין בְּרִשְׁימִוּ קְדִישָׁא (ד'
ע"ג נ"א) בְבָשָׂרָיהוּן לֹאו אַיִבָן דִילִיה, וְאַשְׁתָמֹדָעַן
דְכָלָהוּ מִסְטוֹרָא דְמִסְאָבוֹתָא אַתִיּוּן, וְאַסִיר לְאַתְחָבָרָא

בָּהוּ, וְלֹא שָׁתְּעֵי בְּהַדִּיחָה, בְּמַלְוִי דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאָסִיר לְאָוֶדֶעָא לְהוּ מַלְיִי דָאוּרִיתָא, בְּגִין דָאוּרִיתָא,
כֵּלָא שָׁמָא דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵל אַת דָאוּרִיתָא,
מַתְקָשָׁרָא בְּשָׁמָא קָדִישָׁא. וְכֵל מַאֲן דָלָא אַתְרִישָׁים
בְּרִשְׁמָא קָדִישָׁא בְּבָשְׁרִיהָ, אָסִיר לְאָוֶדֶעָא לֵיהֶ מַלְהָ
דָאוּרִיתָא. וְכֵל שְׁפֵן לְאָשְׁתְּדָלָא (נ"א לאַסְטְּפָלָא) בֵּיהָ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח, (שםות יב) זוֹאת חֲקַת הַפְּסָחָה כָּל בָּן גָּבֵר לֹא
יָאַכֵּל בָּו, וְכַתִּיב וְכֵל עָבֵד אִישׁ וְגֽוֹ. וְכַתִּיב תֹּשֶׁב
וְשָׁכֵר לֹא יָאַכֵּל בָּו. וְמֵה פְּסָחָה דָאִידָו בְּשָׁרָא לִמְיכָלָא,
עַל דָאַתְרִמְיוֹ בְּמַלְהָ קָדִישָׁא, אָסִיר לְכָל הַגִּי לִמְיכָל בֵּיהָ,
וְלִמְיכָבָה לְהוּ לִמְיכָל, עַד דָאַתְגּוֹרָו. אָוּרִיתָא דְהִיא קָדְשָׁ
קָדְשִׁים (קדישא) שָׁמָא עַלְאָה דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל אַחַת
כְּמָה וּכְמָה.

רַבִּי אַלְעָזָר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבוֹהָי, אָמַר לֵיהֶ, הָא
תְּגִינְגָן אָסּוֹר לְלִמְדָה תּוֹרָה לְעֹבֵד כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת,
וְשִׁפְרָר אַתְּעָרוֹ חַבְּרִיָּא דְבָבָל, דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְמֹז) לֹא עָשָׂה
כֵן לְכָל גּוֹי, אָבֵל בֵּין דָאָמַר מַגִּיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּר, אַמְּמָא
חֲקִיו וּמְשֻׁפְטִיו לִיְשָׁרָאֵל. אָמַר לֵיהֶ, אַלְעָזָר תָּא חִזְיָה,
וְכָאֵין אִינְנוּ יִשְׂרָאֵל, דְחוֹלְקָא עַלְאָה קָדִישָׁא דָא נְטֻעָה
בָּהוּ קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכַתִּיב, (מִשְׁלִי ד) כִּי לְקַח טֹב נְתַתִּי
לְכֶם, לְכֶם, וְלֹא לְעַמִּין עַוְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה.

ובגין דאייה גנייזא עלאה יקירה, שמייה ממש, אוריתא
 כלא סטים וגלייא, ברזא דשמייה. ועל דא, ישראל
 בתריין דרגין אינון, סטים וגלייא, דתגבין תלת דרגין
 אינון מתקשין דא ברדא, קידשא בריך הוा, אוריתא,
 וישראל. וכל חד, דרגא על דרגא, סטים וגלייא. קידשא
 בריך הוा דרגא על דרגא, סטים וגלייא. אוריתא הבי
 נמי סטים וגלייא. ישראל הבי נמי דרגא על דרגא, הדא
 הוा דכתיב, (תהלים קמ"ו) מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
 לישראל. תרי דרגין אינון, יעקב וישראל, חד גלייא,
 ועד סטים.

מאי קא מייר. אלא כל מאן דאתגר ואטרשים בשמא
 (נ"א ברשומא) קדיישא, יהבין לייה באינון מלין
 דאתגליין באוריתא, כלומר, מודיעין לייה בריישי
 אתוון, בריישי פרקון, יהבין עלייה חומרא דפקוד
 אוריתא, ולא יתר, עד דיסתלק בדרגא אחרא, הדא
 הוा דכתיב מגיד דבריו ליעקב (לייעקב שפיר). אבל חוקיו
 ומשפטיו לישראל, דאייה בדרגא עלאה יתר. וכתיב
 בראשית לה) לא יקרא שמד עוד יעקב וגוז. חוקיו ומשפטיו
 לישראל, אלין רוי אוריתא ונמוסי אוריתא, וסתרי
 אוריתא, שלא צטרכו לגלאה אלא למאן דאייה
 בדרגא עלאה יתר פדקה חזי.

ומה לִיְשָׂרֵאל֙ הָאֵי, לְעַמִּין עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדָה זָרָה עַל אַחַת
כַּמָּה וּכַמָּה, וְכֹל מַאֲنָן דְּלֹא אַתְּגֹזֶר וַיַּהֲבִין לֵיהֶ אַפִּילּוֹ
אַת זְעִירָא דָאָרוּיִתָּא, פָּאַלוּ חַרְבִּיב עַלְמָא, וַיַּמְשַׁקֵּר
בְּשַׁמָּא דְקֻדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דְכַלָּא בְּהָאִי תְּלִיאָ, וְדֹא
אַתְּקַשֵּׁר, דְכַתִּיב, (ירמיה לו) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָּה
חֲקוֹת שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמָתִי.

תֵּא חִזֵּי, בְּתִיב (דברים ד) וּזְאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁם, אֲבָל לְשָׁאָר
עַמִּין לֹא שָׁם. בָּגִין כֵּךְ דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (וַיִּקְרָא ב') וְאֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תָּאמֶר. וְכֹן בְּלָהּוּ. יְנוּחוּן אֶבְהָן דְעַלְמָא,
אִינְפוּן הַלֵּל וְשְׁמָאי, דְהַכִּי אָמְרוּ לְאוֹנְקָלוּס, וְלֹא אָזְדוּ
לֵיהֶ מֶלֶה דָאָרוּיִתָּא עַד דְאַתְּגֹזֶר.

וְתֵא חִזֵּי, מֶלֶה קִדְמָה דָאָרוּיִתָּא, דִיְהַבִּין לִינוֹקִי,
אַלְפִ' בִּיְתָ, דֹא מֶלֶה דְלֹא יְכַלֵּין בְּנֵי עַלְמָא
לְאַדְבָּקָא בְּסּוּכְלָתָנוּ, וְלִסְלָקָא לֵיהֶ בְּרֻעּוֹתָא, וְכֹל שְׁבָנָן
לְמִלְלָא בְּפּוּמֵיהָן. וְאַפִּילּוֹ מְלָאכִי עַלְאָי, וְעַלְאָי דְעַלְאָי,
לֹא יְכַלֵּין לְאַדְבָּקָא, בָּגִין דְאִינְפוּן סְתִימָין דְשָׁמָא קְדִישָׁא.
וְאַלְפִ' וְאַרְבָּעָ מָהָה וְחַמְשָׁה רְבָבָן דְעַלְמָין, בְּלָהּוּ תְּלִין
בְּקוֹצָא דְאַלְפִ', וְשְׁבָעִין וְתְּרִין שְׁמָהָן קְדִישָׁין גְּלִיפִין
בְּאַתוֹויָּ רְשִׁימָין, דְקִיְמוּ בָּהוּ עַלְאָי וְתְּתָאָי, שְׁמָיָא
וְאָרְעָא, וְכוֹרְסִיא יְקָרָא דְמַלְכָא, תְּלִין מִסְטָרָא חֲדָא

לְסִטְרָא חֶדֶא, דְּפִשְׁיטֹתָא דְּאַלְפָה, קַיִמָּא דְּעַלְמֵין בְּלָהָו,
וְסִמְכֵין דְּעַלְאֵין וְתַתְאֵין בְּרֹזָא דְּחַכְמָתָא.
וְשִׁבְילֵין סְתִימֵין, וְנַהֲרֵין עַמִּיקֵין, וְעַשֶּׂר אַמִּירֵן, בְּלָהָו
נִפְקֵין מְהֻהוָא קֹצָא תַּתָּא הַתָּחוֹת אַלְפָה. מִפְאָן
וְלֹהֲלָא שָׁאֵרִי לְאַתְפְּשַׁטָּא אַלְפָה בְּבֵית. וְלִית חִישְׁבֵן
לְחַכְמָתָא דְּהָכָא אַתְגַּלְיָה.

בְּגִינִי (דף ע"ג ע"ב) כה, אַוְרִיִּתָא קַיִמָּא דְכָלָא, וְמַהְימָנוֹתָא
דְכָלָא, לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְמַהְימָנוֹתָא דָא בְּדָא
בְּדָקָא חִזִּי. וּמְאָן דְאַתְגַּזָּר, אַתְקַשֵּׁר בְּהַהְוָא קַשְׁרָא
דְמַהְימָנוֹתָא. וּמְאָן דָלָא אַתְגַּזָּר, וְלֹא אַתְקַשֵּׁר בְּיַהְיָה, כְּתִיב
בְּיַהְיָה, (וַיָּקֹרֶא כב) וְכֹל זֶר לֹא יַאֲכֵל קָדְשָׁה. (שמות יב) וְכֹל עַרְלָל לֹא
יַאֲכֵל בּוֹ. דָהָא אַתְעַדָּר רֹית מַסְאָבָא דְמִסְטְּרִיהָ, וְאַתְיִ
לְאַתְעַרְבָּא בְּקָדוֹשָׁה. בְּרִיךְ רְחַמְנָא, דְפִרְיעִשׁ לִיְשָׁרָאֵל
בְּנָוִי, רְשִׁימֵין בְּרִשְׁימָא קְדִישָׁא, מְבִיאָהוּ וּמְזֹוְהָמָא דְלָהָוּן.
עַלְיָהוּ כְּתִיב, (ירמיה ב) וְאַנְכִי בְּטֻעַתִּיךְ שׂוֹרֵק בְּלָהָוּרָע
אָמָת. וּבְגִינִי כה, (מייכה ז) תַּתְנֵן אָמָת לִיעָקָב, וְלֹא לְאַחֲרָא.
תוֹרָת אָמָת, לְזֹרֶעָ אָמָת. אַתָּא רַבִּי אַלְעָזָר וּבְשָׁקִיהָ עַל
יְדָוִי.

רַבִּי חִזְקִיהָ אָמַר, כְּתִיב (שמואל א יב) כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת
עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ וְגַוּ, כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ,
מַאי טַעַמָּא בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּגִינָן דְכָלָא אַתְקַשֵּׁר דָא

בדא, ובמה אתקְשָׁרו יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא.
בְּהַהוּא רְשִׁימָא קָדִישָׁא דְּאֲתָרְשִׁים בְּבָשְׂרִיהָן. וּבְגִינִּי כֵּה,
לֹא יַטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ. וְלֹמַה. בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
דְּאֲתָרְשִׁים בְּהָנוּ.

תָּאָנָא, אָוֹרִיְתָא אֲקָרֵי בְּרִית, וּקְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא אֲקָרֵי
בְּרִית. וְהָאֵי רְשִׁימָא קָדִישָׁא אֲקָרֵי בְּרִית. וְעַל
דָּא כֵּלָא אֲתָקְשָׁר דָּא בְּדָא, וְלֹא אֲתָפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא.
אָמַר לֵיהּ רַבִּי יִיָּסָא, אָוֹרִיְתָא וּיִשְׂרָאֵל שְׁפִיר. אָבֵל
קְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא מִנְלָנוּ דְּאֲקָרֵי בְּרִית. אָמַר לֵיהּ דְּכַתִּיבָ
(תהלים קו) וַיַּזְכֵּר לְהָם בְּרִיתְוּ, וְהָא אֲתִיְדֻעַ, וְהָא אַתְּמַרַּ
(ויקרא יח) וְאַת חֲקַתִּי תִּשְׁמַרְוֹ, חֲקֹותִי: אַלְיָן אַיְפּוֹן גְּמֻוּסִי
מִלְּכָא. מִשְׁפְּטִי: אַלְיָן אַיְפּוֹן גָּזָרִי אָוֹרִיְתָא, רַבִּי
יְהִינָּה אָמַר, כֹּל אַיְפּוֹן גְּמֻוּסִין מִאַתֵּר דְּאֲקָרֵי צְדָקָה, אֲקָרְיוֹן
חֲקֹותִי, וְאַיְפּוֹן גְּזֹרָת מִלְּכָא. וּבָכֶל אַתֵּר דְּאֲקָרֵי מִשְׁפְּט
אֲקָרְיוֹן דִּינָא דִמְלָכָא, דָאַיהוּ מִלְּכָא קָדִישָׁא, קְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ
בְּרִיךְ הוּא, מִלְּכָא דְּשַׁלְּמָא כֵּלָא דִילִילָה הוּא. דָהָוָא מִלְּכָא
קָדִישָׁא, בְּאַתֵּר דְּתְּרִין חֹולְקִין אֲחִידָן דָא בְּדָא. וְעַל דָא
פָּתִיבָ, (תהלים פט) צְדָקָה וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן פְּסָאָךְ, וְאַיְפּוֹן דִּינָא
וּרְחַמִּי. וּבְגִינִּי כֵּה חָקָק וּמִשְׁפְּט. וְעַל דָא פָּתִיבָ (תהלים קמז)
חָקִיקִו וּמִשְׁפְּטִיו לִיְשָׂרָאֵל. לִיְשָׂרָאֵל וְלֹא לְשָׁאֵר עַמִּין.
בְּתִרְיָה מֵהָ כתִיבָ, לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי. וְתַגִּינֵן, אֲפָעָל

גב דאתגזר ולא עביד פקודי אורייתא, הרי הוא כגוי בכלל, ואסיר למלף ליה פטגמי אורייתא. ועל דא תנין (שמות כ) מזבח אבניים, דא מזבח אבניים ממש. והא קשוי הלביה באתריה כיימא, ווזהמא לא אתפסק מנינה. בגיני כה, לא סליק בידיה ההוא גזירו, ולא מהנייא ליה. ועל דא כתיב, (שמות ב) כי חרבר הנפת עליה ותחללה. בגיני כה, לא עשה בן לכל גוי סתם. ומשפטיים בל ידעום לעלם ולעלי עלי מין. מלאacha אחרא (נ"א זעירא), לא יהבין להו, כל שכון רזי אורייתא, ובמושין דאורייתא. וכתיב, (דברים לב) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו אשרי העם ששי אלהייו.

מתבניתין, בגמומי טהירין. ארבע מפתחין שוין, לארבע סטרי עלי מא. בזוניתהון אשתקחן. חד לستر ארבע, וארבע לستر חד. אתגלפן (ס"א אתפלגן) בחד גונא. בההוא גוננא, כלל, ורגונא וצבע זהורי, וחורא, וסומקא. דא עיל בגונא דחבריה, וידידה בית רשים.

ארבע רישין בחד אסתליקו, ובחד דיוקנא מתדקן. חד רישא אסתליק, מגו סחינו דאסתחי. תרי איילתא קציבין בשיעורא חד, סלקן מההוא סחיתא,

דכתיב, (שיר השירים ד) **כעדר הקצובות שעלו מן תרחה**.
בשערה דלהון, חיוו דאבן טבא דארבע גווגין.
ארבע גדיין דכסיין על גופה, וידין זעירין תחות
גדפייהו. וחמש בחמש גליפן. טאסין (ס"א שאפין)
לעילא לעילא מהיכלא, דשפירה בריווא ויאה למחזוי.
חד עוליים רביא, נפיק שנן חרבא, דמתהפהא לגוברין
לנווקין. נטליין למשיחא דאייה בין שמיא ובין
ארעה. לומניין נטליין (ס"א עולין) לה בכל עלמא, וכל
משיחין בה משיחין, דכתיב, (ויקרא יט) אift צדק וגוו.
חד חייו דבדולחא, קיימא על חרבא חד, בראשא דההוא
רביא (נ"א חרבא) מלחתא סומקאה מגו בדולחא. (דף נ"ד ע"א)
תרין סטרין מהאי גיסא ומhai גיסא, אתחווי ההוא
חרבא, בראשמין עמיקין, חד גבר תקיה, עלמא
דקימא בי"ג עלמאן. חגיד ההוא חרבא, לمعدנווקין.
עמיה חגידין שתין אחרביין, כלחו משתלהפי (נ"א מתילפי)
(ס"א משלפי) נצחים קרבא, חד הוא דכתיב, (תהלים מה) חגור
חרבך על ירכך גיבור הויך והדרך. וכתיב (שיר השירים ג) כלם
அஹோ தர்ப மலோம்டி மல்சமா வகே. בכמה גווגין מתהפהין
אנפיהו, לית דידע לוז, בר חד תולעתא דשאט (ס"א
**דשאי) בין נוגי ימא, כל אבגין דאעבר עליהו מתבקעים.
בhhוא זמנא, קלא דנפיק מאיבונ דחגידרי חרבא, מבקע**

תִמְגִיסֶר טוֹרֵין רַבְרַבִין, וְלִית מֵאַן דִירְכֵין אֲונְגִינִיה. כֵלָהו
עַלְמָא סְתִימִין עַיִינִין, אֲטִימִין לְבָא, לִית מֵאַן דִישְׁגָח
דָהָא בְנִינְגָא לְסֻתוֹר כְד עַבְדִין עַזְבָּדָן דָלָא מַתְפְשָׁרָן,
סְאַטִין מַאֲרַחָא דַתְקָנָא, יִמְנָא אַעֲדִי, וְשַׁמְאַלָא שְׁלַטָא,
פְדִין עַרְיִין אֲשַׁתְכָהו. וּוֹי לְחַיְבִיא דְגַרְמִין דָא בְעַלְמָא,
דָהָא לֹא מַתְבְּרַכִין לְעַילָא, עַד דִישְׁתְצָוָן אַיְנוֹן לְתַתָא.
הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (חַהְלִים קד) וּרְשָׁעִים עוֹד אַיְנוֹם בְּרַכִי נְפָשִׁי
את יי' הַלְלוֹיָה. (ע"ב).

(ויקרא ח'י) עֲרוֹת אֲבִיך וְעֲרוֹת אַמְך לֹא תִגְלַה רַבִי חַיְיא
פָתָח. (שיר השירים ב) בְתִפְוָח בְעֵצִי הַיּוֹרֵן דָודִי בֵין
הַבְנִים וְגַוּ. הָאֵי קָרָא אָוְקָמוֹתָה חַבְרִיָא, אָבָל פְמָה חַבְיבָה
כְנַסְתָ יִשְׂרָאֵל קְמִי קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא. דָהָיא מִשְׁבָחָת לֵיה
בְהָאֵי. הַכָּא אִית לְאִסְתְּפָלָא, אַמְאי מִשְׁבָחָת לֵיה בְתִפְוָח,
וְלֹא בְמַלְהָאָחָרָא, או בְגַוּגִין או בְרִיחָא או בְטַעַמָא.
אָבָל הַוָּאֵיל וּכְתִיב תִפְוָח, בְכָלָא הִיא מִשְׁבָחָת לֵיה,
בְגַוּגִין, בְרִיחָא, וּבְטַעַמָא. מַה תִפְוָח הוּא אָסּוֹתָא
לְכָלָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא אָסּוֹתָא לְכָלָא. מַה תִפְוָח
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִי, כִמָה דָאָקִים נָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִין עַלְאַיִן. מַה תִפְוָח אִית בֵיהֶ רַוְחָא דְקִיק
מְפַל שָׁאֵר אַיְלָגִי, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא בְתִיב בֵיהֶ (הושע
ד) וּרִיחָה לו בְלַבְנָן. מַה תִפְוָח טַעַמִּיה מַתִּיקָא, אוֹף

קודשא בריך הוא כתיב ביה (שיר השירים ח) חכו ממתקימים. וקודשא בריך הוא משבח לה לבגש ישראל בשושנה, והוא אוקימנא ملي, אמא כבשושנה, והוא אמר. רבי יהודה אמר, בשעתה דאסגיאו זכאי בעלמא, בנטה ישראלי סלקא ריחין, ומתרברכא מלכאה קדיشا, ואנפהא נהירין. ובזמןא דאסגיאו חיין בעלמא, בכוכב בנטה ישראלי לא סלקא ריחין טבין, ואטעמת מטרא אחרא מרירה. כדיין, כתיב (aicha ב) השליך מושמים הארץ וגוז, ואנפהא חשוכן.

רבי יוסי אמר, בשעתה דאסגיאו זפאיין בעלמא, כתיב (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. ובזמןא דאסגיאו חיין בעלמא, כתיב (aicha ב) חשיב אחר ימינו. רבי חזקיה אמר מהכא, (משל טז) ונרגען מפריד אלה, כלומר פריש מלכאה מן מטרוניתא, הדא הוא דעתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

רבי אלעזר הוה יתיב קמי אבוי, אמר ליה, אי פרקליטה בעלמא במטרוניתא אשתח, ואי קטיגוריא בעלמא, במטרוניתא אשתח, אמא. אמר ליה, למלכאה דהוה ליה בר ממטרוניתא, כל זמנא דההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה עביד מדוריה במטרוניתא. וכל זמנא דלא הוה ההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה פריש מדוריה ממטרוניתא.